Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 10. szám. Vasárnap, márczius 4.

KIS-CZELL ÉS VIDEKE

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Mejelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor.
4 „ | Egyes szám ára — „ 2

Szerkesztővel értekezhetni: szerdán, csütörtökön és pénteken.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Vasutasok pótadója.

Van társadalmunknak egy ágazata melynek tagjai a legsulyosabb felelőség mellett végzik kötelességüket. Ezek a vasutasok.

Majdnem hetvenezerre rug a vasutasok száma hazánkban. Nincs oly foglalkozás vagy szakma mely ily szép számmal volna képviselve. Óriási szám ez és mégis a máv. minden egyes tisztviselője fizik erejüket tulmeghaladó munkával van ellátva. Társadalmunk egyik osztályában sem találkozunk olyan agyoncsigázott emberekkel, mint a vasutasoknál és mindezeken felül még a legelső tisztviselőtől kezdve le az utolsó őrig mindmegannyi az eléggé ismert és sulyos felelősség terhe alatt nyög, mert ugyan van-e a legjelentéktelenebbnek látszó munka is a vasutnál, melynek egy legcsekélyebb hibája életveszedelmet vagy kiszámithatatlan anyagi kárt ne idézne elő?

És ezek az emberek — a vasutasok nemcsak társadalmi életünknek, hanem hazánk magyarosodásának is igazán lelkes és ernyedetlen szorgalmu előmozditói. Első sorban is ők azok, akik az ország minden zugába a maguk tiszta lelkületükkel bevi szik édes magyar nyelvünket. Igen — ők. kik a terhes e foglaltságuk miatt családi körüknek is alig-alig élhetnek, — a társadalom és a hazaszeretet kivánalmainak — erejüket meghaladóan is — eleget tesznek.

Ime, — ezeknek ugyszólván megélhetési módját akarja megneheziteni egy uj rend! Ezeknek, a kik egyenlőek a többi állami hivatalnokokkal, csupán csak abban külömböznek, hogy a vasutasok többet és nagyobb felelősség mellett dolgoznak, mint a többi állami alkalmazottak.

A községi pótadó megfizetésére akarják ugyanis a vasutasokat kötelezni, mely fizetés alól az állami alkalmazott fel van mentve.

A vasut czime az államé, a vasut maga az államé, a földterület, melyen a sinhálózat van szerteszéjjel az országban lefektetve. az államé minden ingó és ingatlana a nak az államé, sőt mindegyiken rajta van a hivatalos bélyeg is: — máv.; — a vasut igazgatása is az állam gondja, minden, minden az államé, csak az alkalmazottjai nem.

Legalább igy gondolkozik a közigazgatási biróság, a mely ugyanis legutóbb kimondotta, hogy a magyar államvasut tisztviselői nem állami alkalmazottak s igy a községi pótadók megfizetésére kötelezhetők.

Nagyon komoly a dolog, mert hetven ezer családtól veszik el ez által azokat a koronákat — pótadó czimén, — melyekből gyermekeiket iskoláztatták

De komoly ez jogi szempontból tekintve is, mert tudvalevőleg a m. kir. curia már régebben itélkezett a vasuti tisztviselőket illetőleg, mely alkalommal döntvényszerüen kimondotta, hogy a máv. alkalmazottjai állami hivatalnokok.

Kétkedve kérdjük, valjon kinek adjunk igazat a két jogi forum közül, a közigazgatási biróságnak e vagy a curiának e?

Nem akarjuk vádolni a közigazgatási biróságot elfogultságával, de nem tagadhatjuk viszont azt sem, hogy ebben a könynyen felfogható ügyben nem helyesen itélkezett. Épen a közigazgatási biróság, melynek elnöke egy oly kiváló férfiu, mint Wekerle Sándor, — van hivatva népünk minden osztályának s igy a vasutasok jogait megvédeni, jólétét előmozditani, emelni, amint hogy nem is lehet czélja egy hatóságnak sem a polgárok annélkül is nehéz viszonyait sulyosbitani.

Eppen ezért csak melegen üdvözölhetjük Hegedüs Sándor keresk. miniszterünk abbeli törvényjavaslatát, mely szerint a máv. alkalmazottjainak adó kötelezettségei egyenlőek legyenek a többi állami hivatalnokokéval; és örömmel látjuk a ministernek megszokott erélyes müködéseben — ebben az ügyben is megnyilatkozni a gyors és érett gondolatot és a huza-vona kerülgetését. Nála a gondolat tett is, amenyiben az

TARCZA

Kedélyes menyasszony.

Büszke mosolyra nyilt Károly ajka, amikor a tegnapi bálra vissza emlékezett Ismét számos „jó párti"-t csiuálhatott, tisztán és világosan következhettette volna a „hölgyválasztásból". Egy tuczat tánczosné valósággal megostromolta és valamennyi arczvonasaiból kiolvasni vélte: „Beszéljen a mamával!" De Károly elvből nem beszélt mamákkal, „szabadabban" mulathatott a lányokkal. Hizelgett neki hogy kivanatos házassági objektum, de ezt az önérzetet meg is akarta őrizni Ettől az élvezettől megfosztotta a legenységét bizonyos furfangosságval. Néha eljegyzési veszélyekbe rohant s azután örült, hogy ép szivvel és lélekkel került ki belőlük. Kaczérkodott erélyes, zavartalan nőtlenségével és élte végéig meg akarta őrizni Mókázott, mimelt, udvarolt minden komoly szándék nélkül, sőt forró szenvedélylyel szeretett is, de gondosan elkerülte az oltár felé vezető utat. Milyen ponpasnak találta azt a tudatot, hogy csak a kezét kell kinyujtania, hogy boldog férjjé váljék. Ezzel a tudattal a legérdekesebb kukliprédikáczióba legkönyebb ájulás, a legmulékonyabb durczáskodás sem ér föl. S czért nem is nyujtotta ki a kezét. Mikor néha kritikus pillanatokban attól félt, hogy belecsik abba bizonyos „sötét verem"-be, gyorsan meghallgatta valami morózus nős férfi intő szavát, aki megmondta neki, hogy az ember „jobbik fele" elrontja az egész embert s igy megmenekült a szerencsétlenségtől.

Mindazonáltal szeretett játszani a veszélyel. Kis szobában lakott, kilátással a ház leányara, de e kilátást nem volt szándéka kiaknázni. Főnöke hazaban gyakran megfordult, annélkül, hogy ez magányos szivére kartékony befolyást gyakorolt volna, daczára, hogy főnöke ama bizonyos sablonszerü — alarendelt hivatalnoknak nőui szánt leánnyal rendelkezett Ügyesen elkerülte ezt is. Egy nap szobájában üft s az apró hirdetések olvasásába merült el, annélkül, hogy az

— Hogy lenne, ha egyszer elveid megerősitése czéljából az egyedüli modot megkisérelnéd, a mi még hátra van, gondolta kirtelen.

— Valószinüleg egész halom levelet fogsz kapni, tele mulatságos tartalommal és érdekes helyes-, illetőleg helytelen irással. És gunyolódó képzelete elé tarka alakok kerültek: egyszerü, hiszékeny leánygyermekek, akik erre a már nem szokatlan utra léptek, éltes, valószinütlen bohózatszüzek, akik még negyven-ötven krajczárt áldoznának egy férjért. Ez lesz csak tréfa . . , és talán . . . hiszen nem lehet tudni . . . manapság mindenütt inkább kötnek házasságot, mint az égben — mormogta és egy darab tiszta papirost szedett elő. Szándéka volt a tiszteletreméltó hagyományos szokás mellett maradni és a közönséges hirdetési stilust követni. Megkezdte:

„Javakorbeli intelligens férfi (ez a születési bizonyitvány legkedveltebb kiegerülése) biztos állásban (hirdetések részére az állás mindenkor biztos) nősülni óhajt. Pénz mellékes. Zenei műveltség nem feltétlen szükséges. Közvetitők kizárva.

Hoszabban gyönyörködött irodalmi termékében

— Na ez csak csábitó — eladó leányzó ha volnék szegénnek irnék ennek a férfiunak!

Néhány nappal később terjedelmes levél- a kapott ajánlatokon Nem hiányzott itt a már nem egészen fiatal leány, aki egykor nagyon szép volt és a jobb szolgálati osztályhoz tartozik. Éppen ugy találkozott az ösmert házassági jelölt nő is, a „gazdag érzelemvilággal" és néhány megtakaritott forinttal. Nehány házasodni óhajtó hölgy szidta a „lélek nélkül való szépséget" és a „könnyelmü fiatalságot", ami jelentőség teljes következtetésekre nyujt alkalmat. Egyik azt irta, hogy a férjhezmenés nem okozna nekik gondot, de feltétlenül megbizik az ujságban, melynek évek óta előfizetője. A másik, csatolta arczképét kitudja, mikorról származott a felvétel? — részletesen leirta a vagyonát, elfelejtette azonban a takarékbetéti könyv mellékletét. E leveleket

erre vonatkozó törvényjavaslatot az ország gyülésnek előterjesztette s lehetőleg az ország képviselői elfogadják a minister törvényjavaslatát, hogy a vasutasok a községi pótadó megfizetésére ne kötelezteessenek.

A máv. alkalmazottjai mint polgárok nekünk egyenlőek a társadalom többi polgáraival, de ha már a törvény úgy rendelte, hogy az állami hivatalnokok pótadót ne fizessenek, akkor ne kivánják ezt különféle lepel alatt — az állami tisztviselőkkel egyenlő állami vasuttisztviselőktől sem.

Méltán emelhetjük fel tehát tiltakozó szavunkat a székesfőváros közönségének legutóbb tartott közgyülési határozata ellen, melyet az ország összes törvényhatóságának táviratilag megküldött, melyben csatlakozásra szólitja fel a vidéket, hogy a vasutasok községi pótadójának megfizetéséről szóló határozatot támogassa. — Tudva vagyon az, hogy a székesfőváros — sajnos — igen zilált viszonyok közt él, fühöz fához kapkod, hogy helyzetén javitson; ma gaszkodik tehát a vasutasok pótadójához, mely néki évenkint 28 ezer korona jövedelmet hajtana.

Sajnos, hogy ily viszonyok közt van a főváros, de még sajnosabb, hogy ily uton módon, jogtalan alapon akarja kiegyenliteni hiányát. Ne igy rendezze a főváros viszonyait, hanem rendezze egészséges, jó gazdálkodással, s ha minden áron pénzre akar szert tenni, ott vannak a főváros ingatlan tulajdonosok, — adóztassa meg őket s ott vannak a főváros saját telkei, — értékesitse ezeket nagyobb körültekintéssel, mint azt eddig tette s ne ajándékozza azokat boldog-boldogtalannak — magyar iparpártolás czimen! —

A vidék tunyomó része nem kivánja a vasutasok megélhetésének megnehezitését, különösen oly alapon, mely az igazsággal a humanizmussal homlokegyenest ellenkezik.

Tanubizonyságot tesz erről az is, hogy ez ideig egy törvényhatóság sem járult a főváros határozatához.

Im hát nyugodtak lehetnek derék vasutasaink, a vidéki törvényhatóságok egyike sem fog jogaikon csorbát ejteni!

Közgazdaság.

Gazdaközönségünket nagyon érdeklő czikket olvasunk a „Gazdasági Lapok" február 11 iki számában, melyet kötelességünknek tartunk városunk és megyénk gazdái érdekében szóról szóra közölni.

Kereskedői tisztesség.

Ne hagyj nyájas olvasó a czimnek! Mert az a dolog, amit most elmondandók leszünk, bőven okot szolgáltatott arra, hogy a tisztességtelen verseny ellen szigoru drákói törvények vétesenek alkalmazásba. Az eset azonban minket gazdákat nagyon érdekelvén, kissé hosszasabban foglalkozunk vele. Szól pedig az ének a Frommer A. Hermann utód magkereskedő czégről, vagy nevén nevezve, a Steiner Ármin magüzletéről. Ennek a mostani firmának az elődje jó nevet szerzett valamikoron a czégnek. Steiner urnak azonban ez egyszerüen nem convenált. Ugy látszik, szolid irányban nem jól ment neki az üzlet. Változtatott tehát az epigon-utód a régi renden s a jónevü magvak helyett raktárra halmozott gaz magvakat és amerikai szemetet.

Mindezt pedig hivatalos helyről, a budapesti m. kir. állami vetőmágvizsgáló állomásról közlik velünk hivatalos formában, elmondva, hogy „az állomás kötelességének tartja nyilvánosságra hozni, hogy Frommer A. H. helybeli magkereskedő figyelmeztetésünk daczára ismételve amerikai heremagot terjesztett ó omzárolás elé." Az állomás ezt természetesen megtagadta. És nagyon helyesen. Mert hát az amerikai here tulajdonkép szemét a melynek nálunk értéke nincs, ezért a gazdák ki is mondták reá a pereatot. Hiába néz ki szépen, hiába tetszetősek gyönyörü kékes violaszinü szemei, — nem ér semmit!

A szolidítás és az u. n. kereskedő tisztesség megitélése érdekében szükséges azonban a fentiekhez hozzá tennünk azt, hogy ez a czég a saját érdekében nagyon magas stilusban szólt árjegyzékében a vevő gazdaközönséghez, a legmelegebben ajánlván kezeskedett arankamentes minőségü magvait, kijelentvén egyuttal, hogy amerikai eredetü here jokat nem tart. Idei főárjegyzéke 7. oldalán legalább igy irja, de ugyanott irva találjuk a következőket is:

Az aranykának már előbb emlitett általános elterjedése elkerülhetlenül szükségessé teszik, hogy az áru a leggondosabb rostálás és tisztitás után szakszerü tudományos vizsgálatnak vétessék alá, mely egyedül képes megállapitani vajjon a magtényleg arankamentes e Összes heremagvaim a magyar kir. megvizsgáló állomás által meglettek vizsgálva, teljesen tisztáknak találtattak és a hivatalos blombával el lettek látva. Ez nyujtja a legmegbizhatóbb garanciát és egy gazda sincs többé azon veszelynek kitéve, hogy vetőmagjaival ama veszedelmes ellenséget is átadja az anyaföldnek,

Megigért tehát a czég mindent, de igéretének betartásában már nem tanusitott coulanteriát.

Nevetséges szinben tünik fel azután faz ilyen dolgok láttára a czég erőlködése, mikor az ember olvassa a hetvenkedést, hogy (árjegyzék 2. lap) »én köztudomás szerint a lármás, drága rekámra — melyet utóvégre mégis csak a vevőközönség fizet meg — nagyon kevés sulyt fektetek s ezen óriási megtakaritás folytán áraimat természetesen jóval alacsonyabbra szabom.« Ejnye be jó! Mintha bizony a többi magkereskedő czégek, a kik reclamiroznak is, mindjárt busás áron és amerika szemetet óznának a gazdák nyakára! Azok ugyan éltékenyebbek a tisztes hirnevükre.

Ismerünk tehát már szép maszk. Látjuk, halljuk, hogy vizet prédikálsz, de magad azért bort iszol. Jó lesz, ha ezt a dolgot megjegyzik maguknak gazdatársaink, s nem haboznak a választással akkor, mikor a magvak hol és mikénti bevásárlásáról fognak határozni. Mert a gazdákat óriás mérvben karositó ilyen lelketlen eljárást tanusitó kereskedő czég nagyon megérdemli, hogy a gazdák boycottálják és ne vegyenek attól, aki megröviditésükre törekszik.

---

könnyü szivvel tette félre Károly. Csak egy, alig néhány sort tartalmazó levélke vonta magára figyelmét s egyuttal kivánczisságát. Meghatóan egyszerü hang szólalt meg benne, könnyeden odavetett betüiből a fiatal ude illata áradozott. Már az iras is kellemes, vonzó volt. Károly leült s irt az ismeretlen házassági jelöltnek. A levélváltás, mely eleinte poste resztante folyt — ezzel tartoztak a hagyományos szokásnak — mind élénkebbé vált mig egy nap Károly égő vágyat érzett, hogy szinről-szinre ösmerje meg a levél irójat.

A negádesen természetes levelezés daczára egészen közönségesnek képzelte a hölgyet hogy kellemesen meglepődjék. Oh, ez a képzelet! Mikor megösmerte a leányt, meg volt lepve bájossága és kedvessége által. Károly a [illegible] házába járt és milyen hamar felejtette el tanoritóhatatlan elvei. Minél tobbet elmélázott Berta szemeiben, annál tobbet aggódott agglegényeskedésének szilárdsága fölött. Szive kaczogott és kigunyolta a bohó, számitó fejet.

Nem tartott soká, hogy jegyesekké váltak. Szerelmeskedtek és tréfáltak, amikor idejök engedte. Berta ugyan kissé tartózkodó volt, de Károly ezt az e ragadtató tartózkodást annak tulajdonitotta, hogy ezt a viszonyt még a törvényesség nem szentesitette. Egy napon azt hitte, hogy teljes őszinteségét azzal bizonyithatja be legjobban, ha Bertajának egy földhitelintézeti sorsjegyet — egy eddig hiven őrzött örökséget — ajándékoz.

— Önmagam előtt kell őrizkednem, még az utolsó pillanatban meghátrálhatnék; ha megütném a fényereményt, akkor talán önzetlen érzelmeimnek vége volna. Ha azonban szerencséje van Bertának, biztosan belemegyek a házasságba, számitgatott saját belső lényének bölcs ösmeretében

Hiszen tudjátok, kedves barátim, hogy a véletlennek szeretreméltó szeszélyei vannak Szabad egyszer derék szerelmesekkel is jósagosnak lennie Mikor Károly a fényereményről az ujságból értesült, legelső sorban Bertácskájára gondolt, aki csakugyan megérdemelte ezt a szerencsét.

Lélekszakadva futott a jegyeséhez, hogy szereneséjéről értesitse. Megérkezve nála, meglehetősen közönbös arczot vágott, hogy az esemény hirtelen elbeszélésével annál nagyobb hatást érjen el. Csak nem értette azonnal „kedves cziczusának" rózsás, majdnem pajkos hangulatát.

Végre nem uralkodhatott tovább magán, szive megrepedni fenyegett és Bertát magához szoritva, örömtől sugárzó arczczal lebegte:

— Ötvenezer forint — földhitelrészvény — a jó — árvagyermekek — milyen szerencsés — házasság.

Bertácska nem is volt meglepve.

Nyugodtan elmondta, hogy sorsjegyét figyelemmel kiserte és a szép nyereményről már tudomása van. De most vallomást kell tennie.

Reszketve, biztos sejtelmek nélkül hallgatta Károly. És Bertacska földindulás nélkül feléje hajolva, meleg hangon igy szólt:

— Tudod, mielőtt megösmertelek, hiszen tudhatod, szeretőm volt a Friczi. Egy szegény fiu, aki akkor nem tarthatott volna el. Azért elhagytuk egymást, sirva megtört szivvel. Ilonka tanácsára megpróbáltam az ujsággal, sohase lehet tudni, hogy mit rejt a jövő s egy ártatlan levélkében bizonyára nem semmi rossz Te később a házba kerültél és szerény fellépéseddel és őszinte szándékaiddal megtedszettél a szüleimnek. Őszinteséged legszebb jelét adtad akkor szerdán amikor ajandékba kaptam tőled a sorsjegyet. Szeretlek már a szüleim kedveért is. De tudod most, hogy megütöttem a fényereményt, Friczit mégis csak jobban szeretem és azért bizonyosan meg fogod bocsátani, hogy Friczihez megyek nőül. Lasd, magad is be fogod látni, hogy más iránt érzett szerelemmel a szivemben nem léphetek veled az oltár elé. S mi volna neked egy ilyen házasságból? Te könnyen csinálhatsz pártit.

Olyan naivul nézett rá, mint mindig, ez már szivélyes természetében rejlett, azért semmiféle igazságtalanságot nem látott e különös helyzetben — s kissé kipihent a hosszu beszéd után.

Károly gyorsan felvette fölöltőjét, megragadta a botot és kisietett a szabadba.

*

Leérve a szabadba kitörölte verejtékes homlokát:

— Igen a házasság — a házasság — mormogta — költséges intézmény, Alig fogtam bele, már is szep összeget vesztettem mellette.

Milyen egyoldalu volt ez a nézet, Friczi például a házasság intézményét bizonyára égig magasztalta.

P. M.

Egyébként ime a vetőmagvizsgáló állomás által kiadott hivatalos jelentés!

Heremagvak ólomzárolása.

A budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás a f. évi februar hó 3-ig az alant megnevezett magkereskedőknél és termelőknél a következő magvakat ólomzárolta:

	lucerna	here	Összesen
	metermázsákban		
Mauthner Ödön Budapest	1008	1040	2048
M. mezőgazdák szövetk.	444	888	1252
Klein Vilmos Szatmáron	150	727	877
Haldek Ignacz Budapesten	577	278	855
Deutsch Gyula	318	186	514
Ifj. Freund Samuel Szatmár	28	361	389
Frommer A. H. utóda Bpest	176	127	303

stb stb.

Az állomás egyszersmind kötelességének tartja nyilvánosságra hozni, hogy Frommer A. H. utódai helybeli magkereskedő, figyelmeztetésünk daczara ismételve amerikai heremagot terjesztett ólomzárolás elé, mely árunak ólomzárolását azonban intézetünk kiküldöttje természetesen visszautásisotta.

Budapesten, 1900. évi februar hó 3-án.

A bpesti m. kir. áll. vetőmagvizsgáló állomás.

HIREK.

— **Tisztelettel kérjük** *vidéki hátralékos előfizetőinket a hatralékok mielőbbi beküldésére. Lapunk fentartása tetemes anyagi áldozatot igényel, igy mi is csak ugy tudunk többrendbeli kötelezettségünknek megfelelni, ha olvasóink azt a csekély évnegyedre járó két korona előfizetési dijat rendesen beküldik. Lapunk közérdeket szolgál, pártoktól, klikkektől nincs szubvenczionálva, igy rea vagyunk utalva közönségünk anyagi támogatására, kinek érdekeit szolgáljuk.*

— **Márczius 15.** A sajtószabadság ünnepének 52-ik évfordulóját városunkban is megünneplik marczius 15-én. A kis-czelli Dalkör, városunk ez ifju egylete, buzgólkodik az ünnep rendezésén. Hisszük, hogy városunk polgársága rangkülönbség nélkül részt fog venni a szabadság ünnepén.

— **Takarékpénztári közgyülés.** A Kemenesaljai Takarékpénztar részvényesei e héten szerdán délelőtt tartották meg rendes évi közgyülésüket az intézet helyiségében. A gyülésen mint alkalmi elnök, Knebel Cornél dr., szombathelyi ügyvéd szerepelt. A tagok szép számmal jelentek meg a gyülésen. A takarékpénztár mérlegének felolvasása és az intézet könyveivel való összehasonlitása, valamint az igazgatóság jelentésének meghallgatása után a részvényesek elfogadták az igazgatóság javaslatát és megadták a felmentvényt. Ezután következtek a választások. A nemrég elhunyt elnök, Dr. Hollósy Jusztinián apát helyébe, ki az intézetnek egyik megalapitója és haláláig elnöke volt, egyhangulag Porkoláb Mihály dr., kis-czelli ügyvédet, az intézet ügyészét választották meg. Igazgatósági tagokul beválasztattak: ifj. Hubert Sámuel, Nagy Antal, Tompa Sándor. A felügy. biz.-ba Balassa J. dr., Knebel J. dr., Szalay József és Kiss Imre. A gyülés legérdekesebb tárgya volt: az ujonnan rendszeresitett ügyvezető-igazgatói állás betöltése. Ez állást az igazgatósági tagok az intézet érdekében tartották szükségesnek létesiteni, hogy az intézetnek legyen egy felelős ügyvezető igazgatója, miután az igazgatósági tagok erre elfoglaltságuk miatt nem vállalkozhattak. Dr. Porkoláb Mihály ajánlatára ügyvezető igazgatónak egyhangulag Udvary Jenőt, a munkácsi takarékpénztár főkönyvelőjét választották meg. Az ügyvezető-igazgató tartozik azonban állása elfoglalásakor 20.000 korona biztositékot az intézet pénztárába befizetni. Az ügyvezető igazgatói állás rendszeresitésével az intézetnél az eddigi főkönyvelői állás megszünik. A gyülés befejeztével a részvényesek nagyrésze a »Korona« szállodába banketre gyült egybe, hol kedélyes hangulatban délután 5 óráig maradtak együtt.

— **Vasutasok bálja.** A m. kir. államvasutak kis-czelli állomásának altiszti kara által temetkezési egyletük javára rendezett és a mult szombaton megtartott tánczmulatság, ugy anyagilag, mint erkölcsileg sikerült. A vasuti étterem tágas helyiségei tömve volt közönséggel és kedélyes hangulatban tartott a mulatság reggelig. A bevétel 448 korona 60 fillér, kiadás 245 korona 78 fillér, tiszta jövedelem 202 korona 82 fillér. A bál anyagi sikeréhez nagyban hozzájárult Kelemen Tivadar állomás főnök és Dénes Zsigmond fütőházi főnök előzékenysége is, kik mindent elkövettek, hogy az altiszti kar tánczmulatsága minél jobban sikerüljön. A tánczmulatságon részt vettek hölgyek névsorát itt közöljük. Asszonyok: Dénes Zsigmondné, Sárkány Ferenczné, Stolczenberger Jánosné (Szombathely), Dobos Ferenczné, Merkli Edéné, Szukics Gyuláné, Kollar Károlyné, Klauch Istvánné, Kovács Józsefné, Jenei Karolyné, Nagy Sándorné, Karolyi Józsefné, Radó Ignaczné, Radó Adolfné (Komárom), Tanczos Jánosné, Devényi Karolyné (Szombathely) Blettler Pálné, Bujtor Károlyné, Dickenschei Jakabné, Asbóth Gyuláné, Bognar Jánosné (Szombathely), Szabó Lajosné, Szabó Józsefné, Marosits Istvánné, Krausz Mihályné, Orosz Józsefné, Bálint Ferenczné, Schulcz Jenőné (Bak) Hollósy Istvánné, Szalay Józsefné, Vincze Kálmánné, Csuha Lajosné, Borsos Ferenczné, Kémja Sándorné, Molnar Jánosné, Kovács Béláné, Steiner Rudolfné, Luga Gáborné. Leányok: Czikor Lina (Kőszeg), Csillag Paula (Tapolcza), Morocz k. a. (Boba), Deim Teruska, Bálint Irma (Sz.-Sárkány), Radó Fánika, Marosits Mariska, Bognár Rózsika, Tanczos Gizella, Bérczey Aránka, Horváth Mariska, Knitterhoffer Erzsike. Felülfizettek: Zathureczky Gézáné, Dr. Győri Elek (Bpest), Lengyel Mór, „Kitartás" szerkesztősége (Bpest) 10—10 korona, Deutsch N., N. N., 6—6 korona. Dr. Géfin Lajos 5 kor. Deim Sándorné 8 korona. Szigetvary Antal, Dr. Király János, Kelemen Tivadar, Aschenbrenner, Gayer Gyuláné, Silbersdorfer Sándor, Menyhárt Julia, Scheiber Sándor, Dr. Plettner Ferencz, Farkas 4—4 kor. Szabó József, Eredics Mór, Dr. Deutsch Soma 3—3 kor.. Devényi Karoly, Müller Henrik, Bognár János, Szabó Lajos, Szerencse Károly, özv. Grószhenrikné, Saly István, Frummer Sándor, Blettler Pál, Móczer Ferencz, Krama Mihaly, Marosits Gyula, N. Lajos, Erdős Rezső, Grull János, Németh Márkus, Klein Izidor, Herczeg József, Klein Jakab, Weiler Gáspár, Sárkány Ödön, Pramenits Ferencz, Rosenthal N., Rőh Pál, Lipták Károly 2—2 kor.. Szurok János, Hegedüs János, Steiner Rudolf, Bencze Andor, Merkli Lajos, Krausz Mihály, Holig N., Ede [illegible] Lajos, Berger Ferencz, Halász Ignácz, N. N. Bujtor Károly, Dickenschein Jakab, Kovács József, Holtrenberg Zsiga Gábor, Kovács Béla, Lóránth Győző, Bálint József, Schulcz Jenő, Sárkány Ferencz, Illés Zsigmond, Mórocz Mihaly 1—1 korona. Fülöp Ferencz 20 fillér, Tomosits N. 40 fillér.

— **Szinészeink távozása.** Halmay Imre szintársulata hat előadással szerdán befejezte nálunk müködését és innét Sümegre utazott. A szintársulat Sümegről Zala-Egerszegre megy, hol virágvasárnapig szándékozik maradni. A társulat itt tartózkodása alatt közönségünk részéről kellő pártfogásban részesült, mit örömmel említett előttünk Halmay igazgató.

— **Hymen.** Dr. Brunner Ferencz kis-czelli ügyvéd a közelmult napokban váltott jegyet Remete Irén kisasszonynyal, Remete Dénes jószág-felügyelő kedves és nagymüveltségü leányával Ságról.

— **A sorozás** pénteken kezdődött városunkban, az eredményt lapunk jövő számában közöljük.

— **Halálozás.** Gaál Sándor a Kis-Czell-Kemenesaljai közkórház gondnokja, hétfőn hosszas betegeskedés után 67 éves korában elhunyt. Az elhunytban Loránth Gyula, városunk [illegible] gyzője, apósát gyászolja. A megboldogult temetése keddén ment végbe a közönség számos részvételével. Halála alkalmából a család az alábbi gyászjelentést adta ki: Alulirottak szomorodott szivvel jelentik a maguk és az összes rokonság nevében hőn szeretett férj, apa, ipa és nagyapának Gaál Sándor a Kis-Czell-Kemenesaljai közkórház gondnokának, élete 67-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után folyó hó 26-án reggel 9 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 27-én délután 4 órakor fognak a rom. kath. egyház szertartása szerint a helybeli sirkertbe örök nyugalomra helyeztetni; az engesztelő szent miseáldozat a boldogult lelki üdvéért ugyanaz nap reggel 9 órakor fog a helybeli rom. kath. templomban a Mindenhatónak bemutattatni. Kis-Czell 1900 februar 26. Áldás és béke lebegjen drága hamvai felett! Özv. Gaál Sándorné szül. Tory Mária neje. Gaál [illegible] gyermeke. Loránth Gyula veje. Loránth Margit, Loránth Kata, Loránth Irma unokái.

— **Esküvő.** Boschan Gusztáv m. államvasuti osztálymérnök Kis-Czellből holnap délután esküszik örök hüséget Hirschel Sári kisasszonynak Nagy-Kanizsán.

— **Szinészet Jánosházán.** Februar hó 21-ike óta időzik Jánosházán Monory Sándor kitünően szervezett szintársulata. Szinre kerültek eddig: „Gésák", „Hálókocsik Ellenőre", „Sulamith", „Arany lakodalom", a „Végrehajtó", „Talmi herczeg", „Arany ember", „Lili", a „Bányamester". A szintársulat a közönség részéről megérdemelt támogatásban részesül, melyet talán nagyobb mértékben is megérdemelne. Általában az a nézet, hogy Jánosházán oly jó társulat már régen volt. A társulat karnagyja Soós Emil, kitünő zongorajátékával nem kis mértékben járul hozzá a közönség kellemes szórakozásához.

— **A biztositási dijak fölemelése.** A szövetségre lépett magyar és osztrák biztositó részvénytársaságok igazgatói márczius 12-én Budapesten folytatják a februar elején már megkezdett tanácskozásaikat. Főleg az idei jégbiztositási dijak végleges megállapitása, a tüzbiztositási dijak tervezett általános felemelése és az uj biztositási javaslattal szemben elfoglalandó álláspont lesz az értekezletnek tárgya.

— **Az uj szőlők adómentessége.** A közigazgatási biróság érdekes ügyben mondott határozatot. Ugyanis köztudomásu dolog, hogy az uj szőlők bizonyos ideig az állami adó fizetése alól fel vannak mentve. És pedig filoxera által kipusztitott s ujra beültetett szőllő 10 évig adómentes, ha időközben más müvelési ág alá vonatott, 6 évig élvez adómentességet. Ugyanez áll a filoxerától mentes homokba ültetett szőllőre, valamint a közvetlenül termő amerikai szőlőre is. A szénkénegezés folytán föntartott szőlő adójának kétharmad részét engedik el, de ezt évenkint minden egyes esetben külön kell kérni. Eddig ezt az adómentességet csak az egyenes állami adóra kérhették, most azonban a közigazgatási biróság kimondotta, hogy az ilyen szőlők tulajdonosaitól az általános jövedelmi pótadó sem szedhető be.

— **Nyomdai** munkákat, bármily nagyságu vonalos könyvnyomdai munkákat is, gyorsan, izlésesen, csinosan és e mellett jutányos olcsó áron készit kirlapunk nagyszabásu, a modern teknika minden kellékével felszerelt nyomdája. Tessék egy próba rendelvényt tenni.

Hála nyilatkozat.

Mindazon szives jólelkeknek, kik boldogult atyánk, néhai Gaál Sándor temetésén megjelentek és ezzel nagymérvü fájdalmunkat enyhitették, fogadják ezuton leghálásabb köszönetünket.

Kis-Czell, 1900. márcz. 4.

Loránt Gyula és neje.

Kis-Czelli Göre Gábor levele a szerkesztőhöz.

Tekintetes Ujságiró úr!

Mint afféle öreglegénynek, ki már a lábait csak arra tartogatja, hogy vele téstét odébb czipeltesse, az egész hosszú farsangon nem vótam sem lakodalomba, sem bálba, de ha a Kicz-czelli tüzótóság egy báldot rendezett vóna, oda hát el mentem vóna, mert emlékszek rá, hogy mikor ezelőtt 12 esztendőkvel a tüzótó ligetbe az tüzótóság báldot rendezett, mennyi sok szíp asszonyság meg kisasszony vót ott s aztán én is jó mulattam ott, mer a Vadászi Pali öcsém nekem dupla porczijó pecsenyét adott i az, hogy annak árával is adósa maradtam azonban hát a tüzótóság az én meg mások kedvéért bizony nem rendezett báldot, pedig hát még a Kicz-czelli kocsis társaság is rendezett báldot.

Hát mint afféle kiváncsi agg legény kérdezősköttem utánna, hogy hát a mi tüzótóságunk miért nem tartott báldot, hát a Vadászi Pali meg a Mészáros Jancsi öcsém a[illegible] mondották nekem, hogy tulajdonképpen [illegible] tüzótóság a főparancsnok meg a trombitásból áll, ők a tüzótó mondérból kinyőttek, mer az poczoktyuk meghizott, aztán hát tovább attak a mundéron, a főparancsnok meg a torombitás peig báldot nem csinyáhat.

El gondolhattya tekéntetes ujságiró ur, hogy mikor a Pali meg a Jancsi öcsém e őbbenyi nyilatkozatát meghallottam, mennyire tátva maratt a szám, nem hittem nekik, hát megkérdeztem a Rábli Franczi barátomat is, mer ez is vallami ollan arany zsinyóros tüzótó vót, s ez is azt montta, hogy bizony én is túlattam az aranyos zsi-

nóros ködmenyemen, mer én is kihíztam abból, — meg hát minek is tartogassam azt, hiszen a főparancsnok már négy esztendője nem tart ott gyakorlatot, tehát mindnyájan eloldalgtunk a tűzótóságtúl.

Hát mán azt kérdezem tekéntetes uj ságíró úrtól, mi gya meg nekem azt, mirek a tűzótó főparancsnok meg a torombitása, mikor a legénység eloldalgott, s aztán nem lehetne Kicz czellbe tűzótóságot fölállittani a mikor még Tokorcson is van tűzótóság, becses tudósitását várja

Kicz-czelli **Göre Gábor**
elagott legény.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. okt. 1-től

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czelből:

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6.0 p
„	d. u. 1·54 „	Vegyesv.	8·49

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2·15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szombathely és pontok kivételével naponta.)

Indul személyvonat este 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden kedden és péntken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 6·15 p.	Vegyesv.	d. u. 5·46 p.

Kis Czell—Csaktornya.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 4·50 p	Vegyesv.	d. u. 12·51 „
„	d. u. 2·05 „	„	este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Vegyesv.	regg. 4·29 p.	Személyv.	d. u. 1·14 p
Személyv.	d. u. 2·20 „	Vegyesv.	d. u. 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czeből:		Érkezik: Kis-Czellbe:	
Személyv.	regg. 5·15 p.	Személyv.	d. e. 9·45 p
Vegyesv.	d. u. 2·21 „	Vegyesv	este 8·39 „

Eladó jégszekrények.

Kis-Czelben [illegible] használt, de teljesen jó karban levő

jégszekrény.

Vanni szándékozók bővebb értesitést nyerhetnek az alanti czégnél:

Széphegyi Testvérek

Devecser.

MEGHIVÁS.

A hazai szövetkezetek központi hitelintézete, mint szövetkezet, kötelékébe tartozó Vönöczk községi hitelszövetkezet *1900. évi márczius hó 15-én délután 3 órakor* az ev. népiskola helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a tagok, az alapszabályok értelmében meghivatnak.

NAPIREND:

1. Mult évi üzleteredményről jelentés
2. Felmentvény megadása.
3. Tiszta jövedelemről való rendelkezés.
4. Határozat az országos központba való belépés végett.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztetett s mindenki által megtekinthető.

Kelt Vönöczkön, 1900. évi febr. 25.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Hentes-üzlet megnyitás.

Tisztelettel van szerencsém szives tudomásul adni, hogy az általam bérben birt „SAS"-szálloda és vendéglő helyiségében

hentes-üzletet

nyitottam, hol a hentes üzlethez tartozó hus és kolbásznemüek naponkint friss minőségben jutányos napi árakon áll a közönség rendelkezésére.

A t. közönség szives pártfogását kérve maradtam

tisztelettel

ifj. Tory György.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern tekintik minden kellékével felszerelt nagyszabásu nyomdánk elvállal mindennemu nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat

Meghivokat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendelésekre elfogad

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76, Géfin-féle ház.

BOGNÁR LAJOS

vas, füszer kereskedése. »HUNGARIA« mű-trágya raktára

KIS-CZELL.

Van szerencsém a mélyen tisztelt gazdaközönség b. figyelmébe ajánlani a

Ajánlom továbbá *aránkamentes loher* és *lucserna* magvaimat, valamint minden más *gazdasági* magvaimat.

Dus raktárt tartok *vas és ssersám* árukból. Becses figyelmébe ajánlom még *jól felszerelt füszerkereskedésemet*, a legjobb minőségü árukból.

„Attila" szőlő permetezők egyedüli raktára Kis-Czell és vidéke részére.

Számos megbizást kér tisztelettel

Bognár Lajos

vas- és füszer kereskedő KIS-CZELL.

1900. Nyom. »Vörösmarty« könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben.